

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 57

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 23 ianuarie 2004

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 491 din 16 decembrie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 lit. a) și art. 62 din Legea nr. 521/2002 privind regimul de supraveghere și autorizare a producției, importului și circulației unor produse supuse accizelor, precum și ale art. 12 alin. (1) și alin. (2) teza întâi din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare	1-4	23.	— Hotărâre privind acoperirea cheltuielilor de diurnă și transport internațional pe ruta București—Tel Aviv—București, aferente participării tinerilor politicieni români la cursul de specializare în domeniul Holocaustului, Israel, 8—15 noiembrie 2003
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
1.624/2003. — Hotărâre privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Protecția Familiei	4-6	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
22. — Hotărâre privind trimiterea în misiune permanentă în străinătate a personalului din Ministerul Apărării Naționale.....	6-7	30/39.	— Ordin al ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate privind Lista prețurilor de referință corespunzătoare categoriilor și tipurilor de dispozitive medicale destinate recuperării unor deficiențe organice sau fiziologice, în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate.....

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 491 din 16 decembrie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 lit. a) și art. 62 din Legea nr. 521/2002 privind regimul de supraveghere și autorizare a producției, importului și circulației unor produse supuse accizelor, precum și ale art. 12 alin. (1) și alin. (2) teza întâi din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Serban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 lit. a) și art. 62 din Legea nr. 521/2002 privind regimul de supraveghere și autorizare a producției, importului și circulației unor produse supuse accizelor, precum și ale art. 12 alin. (1) și alin. (2) teza întâi din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Societatea Comercială „Glubedex” — S.A. Brăila și din oficiu de către instanță în Dosarul nr. 5.378/2003 al Judecătorei Brăila.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, deoarece principiul egalității în fața legii presupune aceeași situație juridică. Or, în cauză nu se poate pune problema egalității între cele două categorii de societăți la care se referă art. 38 lit. a) din Legea nr. 521/2002.

Referitor la prevederile art. 62 din același act normativ, reprezentantul Ministerului Public arată că din analiza textului supus controlului nu se desprinde în nici un fel concluzia că acesta s-ar aplica retroactiv.

În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, apreciază că problema aplicării în timp a legilor contravenționale a fost soluționată prin aprobarea Legii de revizuire a Constituției României nr. 429/2003, conform căreia retroactivează doar legea penală sau contravențională mai favorabilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 21 august 2003, pronunțată în Dosarul nr. 5.378/2003, **Judecătoria Brăila a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 lit. a) și art. 62 din Legea nr. 521/2002 privind regimul de supraveghere și autorizare a producției, importului și circulației unor produse supuse accizelor, precum și ale art. 12 alin. (1) și alin. (2) teza întâi din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.**

Excepția a fost ridicată, în dosarul de mai sus, de Societatea Comercială „Glubedex” — S.A. Brăila pentru art. 38 lit. a) și art. 62 din Legea nr. 521/2002 și din oficiu de către instanța de judecată pentru art. 12 alin. (1) și alin. (2) teza întâi din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001.

În motivarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 62 din Legea nr. 521/2002, autorul acesteia susține că prevederile respective sunt neconstituționale, întrucât vizează situații juridice din trecut și restrâng un drept câștigat în afara sferei de reglementare prevăzute în art. 53 din Constituție. Prin anularea unor acte administrative (cum ar fi autorizații de comercializare) înainte de expirarea termenului legal sunt afectate drepturile și interesele agentului economic, creându-se o situație de insecuritate a mediului de afaceri cu consecința afectării dreptului de proprietate ocrotit de Constituție și de Protocolul nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

De asemenea, prevederile art. 38 lit. a) din Legea nr. 521/2002, care instituie în sarcina anumitor agenți economici necesitatea de a achita obligațiile fiscale restante față de bugetul de stat, aduc atingere principiului egalității în fața legii, deoarece alți agenți economici nu sunt obligați la obținerea autorizațiilor, deși comercializează alcool, iar ceilalți agenți economici care nu comercializează alcool pot să desfășoare activitatea indiferent dacă înregistrează sau nu obligații fiscale la bugetul de stat.

Instanța de judecată, în calitate de autor al excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 alin. (1) și alin. (2) teza întâi din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, susține că prevederile referitoare la nesancționarea și neexecutarea sancțiunilor deja aplicate pentru fapte care nu mai sunt prevăzute de noul act normativ ca fiind contravenții, precum și cele referitoare la aplicarea și la executarea sancțiunii mai ușoare prevăzute de noul act normativ consacră în mod expres principiul retroactivității legii mai favorabile în materia răspunderii contravenționale, situație ce contravine dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Legea fundamentală.

Judecătoria Brăila apreciază că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 lit. a) și art. 62 din Legea nr. 521/2002 este neîntemeiată, întrucât textele criticate impun agenților economici anumite obligații pe care trebuie să le îndeplinească pentru viitor, și anume până la data de 15 noiembrie 2002 (Legea nr. 521/2002 a intrat în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, respectiv 2 august 2002), și ca atare dispozițiile nu se aplică retroactiv și nu contravin prevederilor referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. De asemenea, instanța apreciază că este dreptul statului ca prin organele sale abilitate să reglementeze condiții diferite pentru situații diferite. Principiul egalității în fața legii presupune un tratament egal pentru situații juridice identice.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul consideră că susținerea încălcării principiului neretroactivității legii apare nefundamentată, deoarece din conținutul reglementării nu rezultă aspecte de retroactivitate, prevederile legale în discuție producând efecte numai pentru viitor, chiar dacă legea nouă se aplică și efectelor produse de situațiile juridice anterioare, după intrarea ei în vigoare.

Nici raportarea la art. 16 alin. (1) și art. 49 devenit art. 53 din Constituție nu poate fi avută în vedere, întrucât art. 16 alin. (1) se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor, și nu a persoanelor juridice, iar în raport cu art. 53 nu se constată restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, Legea nr. 521/2002 stabilind unele obligații în sarcina agenților economici, ce nu afectează exercitarea drepturilor și libertăților acestora.

În ceea ce privește critica adusă art. 12 alin. (1) și alin. (2) teza întâi din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, Guvernul a făcut trimitere la Decizia nr. 197/2003 prin care Curtea Constituțională a statuat că aceste prevederi nu aduc atingere principiului neretroactivității legii.

Avocatul Poporului apreciază că excepția invocată este neîntemeiată, deoarece prin acordarea de facilități doar acelor agenți economici care au obținut îlesniri la plata sumelor reprezentând obligații fiscale nu se aduce atingere egalității în drepturi a cetățenilor. Astfel, prin faptul că în cazul anumitor agenți economici obligațiile fiscale nu sunt considerate restante, ei putând obține autorizații de comercializare fără achitarea acestora, se creează o situație juridică distinctă, care justifică un regim juridic diferit.

Referitor la neconstituționalitatea prevederilor art. 62 din Legea nr. 521/2002, față de dispozițiile art. 15 alin. (2) și art. 49 devenit art. 53 din Constituție, Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt de imediată aplicabilitate și produc efecte numai pentru viitor, iar prevederile referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți nu au incidență în cauză.

Invocarea încălcării dispozițiilor art. 5 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale este nerelevantă, întrucât acestea se referă la altceva, și anume la dreptul persoanei la libertate și siguranță.

În ceea ce privește neconstituționalitatea art. 12 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, Avocatul Poporului apreciază că reglementarea este conformă regulii constituționale a legii penale mai favorabile, prevăzută de art. 15 alin. (2) din Legea fundamentală, chiar dacă este aplicabilă unor fapte considerate contravenții. De altfel, Curtea Constituțională a statuat prin Decizia nr. 318/2003 că legislația contravențională din România intră sub incidența prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și prin urmare nu se justifică o eventuală sancționare contravențională a unei

persoane pentru o faptă săvârșită în trecut, în condițiile în care această faptă nu mai constituie, în prezent, contravenție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere emise de Guvern și de Avocatul Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, republicată, ale art. 1 alin. (1), art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 38 lit. a) și art. 62 din Legea nr. 521/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 571 din 2 august 2002, precum și dispozițiile art. 12 alin. (1) și alin. (2) teza întâi din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată și modificată prin Legea nr. 180/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 22 aprilie 2002, care au următorul conținut:

— Art. 38 lit. a): „Agenții economici nu vor fi autorizați în situația în care:

a) înregistrează obligații fiscale restante față de bugetul de stat. Nu se consideră obligații fiscale restante față de bugetul de stat sumele pentru care agenții economici au obținut îlesniri la plata acestora, potrivit reglementărilor legale;”;

— Art. 62: „(1) Agenții economici care dețin autorizații de comercializare valabile pe toată perioada de desfășurare a activității, eliberate anterior intrării în vigoare a prezentei legi, au obligația ca până la data de 15 noiembrie 2002 să prezinte aceste autorizații organelor emitente în vederea anulării și emiterii unor noi autorizații. După data de 15 noiembrie 2002 autorizațiile eliberate anterior datei de intrare în vigoare a prezentei legi sunt nule de drept.

(2) Eliberarea noilor autorizații se face cu plata taxei aferente și în condițiile prevăzute în prezenta lege.”;

— Art. 12 alin. (1) și alin. (2) teza întâi: „(1) Dacă printr-un act normativ fapta nu mai este considerată contravenție, ea nu se mai sancționează, chiar dacă a fost săvârșită înainte de data intrării în vigoare a noului act normativ.

(2) Dacă sancțiunea prevăzută în noul act normativ este mai ușoară se va aplica aceasta. [...]”

Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2), art. 16 alin. (1) și art. 49 din Constituția României, ale art. 5 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. După aprobarea Legii de revizuire a Constituției României, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 31 octombrie 2003, dispozițiile constituționale invocate sunt cuprinse în art. 15 alin. (2), art. 16 alin. (1) și art. 53 cu următorul conținut:

— Art. 15 alin. (2): „Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile.”;

— Art. 16 alin. (1): „Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.”;

— Art. 53: „(1) Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; destășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.

(2) Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.”

— Art. 5 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale: „1. Orice persoană are dreptul la libertate și la siguranță. Nimeni nu poate fi lipsit de libertatea sa, cu excepția următoarelor cazuri și potrivit căilor legale:

a) dacă este deținut legal pe baza condamnării pronunțate de către un tribunal competent;

b) dacă a făcut obiectul unei arestări sau al unei dețineri legale pentru nesupunerea la o hotărâre pronunțată, conform legii, de către un tribunal ori în vederea garantării executării unei obligații prevăzute de lege;

c) dacă a fost arestat sau reținut în vederea aducerii sale în fața autorității judiciare competente, atunci când există motive verosimile de a bănuși că a săvârșit o infracțiune sau când există motive temeinice de a crede în necesitatea de a-l împiedica să săvârșască o infracțiune sau să fugă după săvârșirea acesteia;

d) dacă este vorba de detenția legală a unui minor, hotărâtă pentru educația sa sub supraveghere sau despre detenția sa legală, în scopul aducerii sale în fața autorității competente;

e) dacă este vorba despre detenția legală a unei persoane susceptibile să transmită o boală contagioasă, a unui alienat, a unui alcoolic, a unui toxicoman sau a unui vagabond;

1) dacă este vorba despre arestarea sau detenția legală a unei persoane pentru a o împiedica să pătrundă în mod ilegal pe teritoriu sau împotriva căreia se afla în curs o procedură de expulzare ori de extrădare.

2. Orice persoană arestată trebuie să fie informată, în termenul cel mai scurt și într-o limbă pe care o înțelege, asupra motivelor arestării sale și asupra oricărei acuzații aduse împotriva sa.

3. Orice persoană arestată sau deținută, în condițiile prevăzute de paragraful 1 lit. c) din prezentul articol, trebuie adusă de îndată înaintea unui judecător sau a altui magistrat împuternicit prin lege cu exercitarea atribuțiilor judiciare și are dreptul de a fi judecată într-un termen rezonabil sau eliberată în cursul procedurii. Punerea în libertate poate fi subordonată unei garanții care să asigure prezentarea persoanei în cauză la audiere.

4. Orice persoană lipsită de libertatea sa prin arestare sau deținere are dreptul să introducă un recurs în fața unui tribunal, pentru ca acesta să statueze într-un termen scurt asupra legalității deținerii sale și să dispună eliberarea sa dacă deținerea este ilegală.

5. Orice persoană care este victima unei arestări sau a unei dețineri în condiții contrare dispozițiilor acestui articol are dreptul la reparații.”

— Art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale: „Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.

Dispozițiile precedente nu aduc atingere dreptului statelor de a adopta legile pe care le consideră necesare pentru a reglementa folosința bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuții, sau a amenziilor.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că pentru a se putea reține o inegalitate de tratament juridic al unor subiecte de drept este necesar ca acestea să se afle în aceeași situație juridică. În cazul de față, agenții economici care înregistrează obligații fiscale restante față de bugetul de stat — și care, ținând seama de această împrejurare, nu vor fi autorizați — nu se află în aceeași situație juridică cu agenții economici care nu au asemenea obligații restante, cărora li se eliberează autorizația prevăzută de lege. Situația este diferită și în ceea

ce privește agenții economici care au obținut înlesniri la plata obligațiilor fiscale, deoarece aceștia, potrivit art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/2002 pentru recuperarea arieratelor bugetare, trebuie să îndeplinească anumite criterii de performanță economico-financiară și de disciplină fiscală.

Discriminarea fiind justificată, nu se poate primi critica privind încălcarea art. 16 din Constituția României.

Curtea constată că reglementarea instituită în art. 62 din Legea nr. 521/2002 nu conține nici o dispoziție din care s-ar putea deduce că restrânge exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți și că se aplică retroactiv. Dimpotrivă, textul menționează o dată ulterioară intrării în vigoare, până la

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d), art. 147 alin. (4) și art. 15 alin. (2), art. 16 alin. (1) și art. 53 din Constituție, republicată, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (1) și al art. 25 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 lit. a) și art. 62 din Legea nr. 521/2002 privind regimul de supraveghere și de autorizare a producției, importului și circulației unor produse supuse accizelor, precum și ale art. 12 alin. (1) și alin. (2) teza întâi din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Societatea Comercială „Glubedex” — S.A. Brăila și din oficiu de către instanța de judecată în Dosarul nr. 5.378/2003 al Judecătorei Brăila.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 decembrie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Afrodită Laura Tutunaru

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Protecția Familiei

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 8 alin. (3) din Legea nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Se organizează Agenția Națională pentru Protecția Familiei, denumită în continuare *agenție*, instituție publică cu personalitate juridică care funcționează ca organ de specialitate în subordinea Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei.

(2) În subordinea agenției funcționează Centrul-Pilot de Asistență și Protecție a Victimelor Violenței și Centrul de Informare și Consultanță pentru Familie.

(3) În coordonarea metodologică a agenției, la nivelul fiecărui județ și al municipiului București, în cadrul direcțiilor pentru dialog, familie și solidaritate socială județene, respectiv a municipiului București, prin ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei, se constituie un compartiment cu atribuții privind combaterea violenței în familie.

(4) Agenția are sediul în municipiul București, str. Dem. I. Dobrescu nr. 2-4, sectorul 1.

Art. 2. — Principalele obiective ale agenției sunt:

a) promovarea valorilor familiale, a înțelegerii și înțelesului în familie, prevenirea și combaterea violenței în relațiile dintre membrii acesteia;

b) sprijinirea membrilor de familie aflați în dificultate ca urmare a actelor de violență în familie;

c) sprijinirea victimelor prin consiliere, programe de recuperare a sănătății și de reinsertie socială;

d) asistarea agresorilor prin tratamente psihologice, respectiv psihiatrice, de dezalcoolizare, de dezintoxicare, după caz;

e) protejarea victimelor, în special a minorilor, prin măsuri de păstrare a confidențialității asupra identității și dificultăților lor, precum și prin măsuri de protecție psihologică a acestora, în timpul instrumentării cazului;

f) inițierea și coordonarea parteneriatelor sociale, în scopul prevenirii și combaterii violenței în familie.

Art. 3. — (1) Agenția coordonează punerea în aplicare a măsurilor de prevenire și combatere a violenței în familie prin informarea, consilierea și consultanța familială,

medierea în cazurile de violență în familie, avizarea centrelor pentru adăpostirea victimelor violenței în familie, a centrelor de recuperare pentru victimele violenței în familie și a centrelor de asistență destinate agresorilor.

(2) Pentru realizarea obiectivelor în domeniul îngrijirii și protecției victimelor violenței în familie, agenția are următoarele atribuții principale:

- a) elaborarea, fundamentarea și aplicarea strategiei și a programelor în domeniul fenomenului violenței în familie;
- b) controlul aplicării reglementărilor din domeniul său de activitate și îndrumarea metodologică a activităților unităților destinate prevenirii și combaterii violenței în familie;
- c) finanțarea sau, după caz, cofinanțarea programelor specifice în domeniul apărării și consolidării familiei, precum și al îngrijirii și protecției victimelor violenței în familie;
- d) avizarea înființării centrelor pentru adăpostirea victimelor violenței în familie, a centrelor de recuperare pentru victimele violenței în familie și a centrelor de asistență destinate agresorilor;
- e) includerea apelurilor telefonice pentru cazurile privind violența în familie în cadrul serviciului telefonic de urgență cu număr unic de apel care funcționează potrivit legii;
- f) instruirea, autorizarea și coordonarea activității profesionale a asistenților familiari;
- g) organizarea de cursuri de cunoaștere a formelor de violență în familie, precum și a mijloacelor de prevenire și combatere a acestora;
- h) efectuarea de studii și cercetări, elaborarea de strategii, prognoze, realizarea și publicarea de materiale științifice și promoționale specifice;
- i) realizarea bazei de date pentru gestionarea situațiilor de violență în familie;
- j) implicarea și sprijinirea inițiativelor partenerilor sociali, precum și a mijloacelor de comunicare în masă;
- k) elaborarea protocoalelor de funcționare și a ghidurilor de bune practici în domeniul prevenirii și combaterii violenței în familie.

CAPITOLUL II

Organizarea, funcționarea și finanțarea agenției

Art. 4. — (1) Conducerea agenției este exercitată de un președinte, asimilat din punct de vedere al salarizării cu funcția de director general din minister și numit de ministrul muncii, solidarității sociale și familiei, în condițiile legii.

(2) Pe lângă președinte funcționează un consiliu consultativ.

Art. 5. — (1) Președintele conduce întreaga activitate a agenției și o reprezintă în raporturile cu autoritățile administrației publice, cu persoane fizice și juridice.

(2) Președintele reprezintă agenția în relațiile cu organisme internaționale în domeniu.

(3) Președintele este ordonator secundar de credite și în exercitarea atribuțiilor sale emite decizii.

(4) Președintele îndeplinește următoarele atribuții principale:

- a) coordonează activitatea de elaborare a strategiei naționale pentru protecția victimelor violenței în familie și a planurilor de acțiune adoptate și acționează pentru aplicarea acestora;
- b) fundamentează și elaborează propuneri pentru bugetul anual, pe care le înaintează Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei;
- c) urmărește și controlează aplicarea deciziilor proprii, a convențiilor și acordurilor internaționale la care România este parte și propune măsuri pentru realizarea condițiilor în vederea integrării în structurile europene sau în alte organisme internaționale;
- d) colaborează cu instituțiile de specialitate pentru formarea și perfecționarea pregătirii profesionale a personalului propriu;
- e) aprobă statul de funcții al agenției, conduce aparatul propriu, numește și eliberează din funcție personalul propriu, în condițiile legii;

f) consultă periodic organizațiile neguvernamentale active în domeniu, în vederea întocmirii raportului prevăzut la alin. (5).

(5) Președintele agenției elaborează, semestrial, un raport privind aplicarea strategiei și a programelor în domeniul prevenirii și combaterii violenței în familie, pe care îl înaintează ministrului muncii, solidarității sociale și familiei.

Art. 6. — (1) Consiliul consultativ este format din 7 membri și are în componența sa câte un reprezentant al Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, Ministerului Sănătății, Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului, Ministerului Administrației și Internelor, Ministerului Justiției, Autorității Naționale pentru Protecția Copilului și Adopție și al Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap.

(2) Consiliul consultativ evaluează anual activitatea agenției, propune și analizează măsurile de îmbunătățire a activității agenției, asigură cooperarea dintre ministerele și instituțiile nominalizate la alin. (1).

Art. 7. — Structurile teritoriale aflate în coordonarea agenției îndeplinesc următoarele atribuții:

- a) realizează baza de date pentru gestionarea situațiilor de violență în familie;
- b) inițiază și coordonează parteneriate sociale, în scopul prevenirii și combaterii violenței în familie;
- c) asigură consilierea membrilor de familie aflați în dificultate;
- d) sprijină victimele, inclusiv prin programe de recuperare a sănătății și de reinserție socială;
- e) asistă agresorii prin înlesnirea accesului la tratamente psihologice, respectiv psihiatrice, de dezalcoolizare, de dezintoxicare, după caz;
- f) asigură protecția victimelor și, în special, a minorilor, prin măsuri de păstrare a confidențialității asupra identității și dificultăților lor, precum și prin măsuri de protecție psihologică a acestora, în timpul instrumentării cazului;
- g) monitorizează, prin raportări trimestriale către conducerea agenției, activitatea specifică din centrele pentru adăpostirea victimelor violenței în familie, din centrele de recuperare pentru victimele violenței în familie și din centrele de asistență destinate agresorilor;

h) instruesc și coordonează activitățile profesionale ale asistenților familiari;

i) organizează cursuri de cunoaștere a formelor de violență în familie, precum și a mijloacelor de prevenire și combatere a acestora;

j) colaborează cu mijloacele locale de informare în masă pentru campanii de informare și educare a comunităților țintă, precum și pentru elaborarea materialelor promoționale specifice;

k) promovează, în colaborare cu inspectoratul școlar județean și inspectoratul județean de poliție, cunoștințe, atitudini și comportamente favorabile rezolvării conflictualității intrafamiliale prin mediere și negociere;

l) colaborează cu agentul de poliție de proximitate în cazul declanșării unei violențe în familie.

Art. 8. — (1) Numărul maxim de posturi pentru aparatul propriu al agenției este de 40 și se asigură, începând cu luna ianuarie 2004, prin transfer de la Inspekția Muncii.

(2) Posturile necesare funcționării compartimentului prevăzut la art. 1 alin. (3) vor fi asigurate prin redistribuire, cu încadrarea în numărul de posturi aprobat Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei și instituțiilor publice subordonate, finanțate de la bugetul de stat.

(3) Personalul agenției este format din funcționari publici și personal contractual, încadrați în condițiile legii.

Art. 9. — (1) Cheltuielile curente și de capital ale agenției se asigură de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei.

(2) Agenția poate beneficia de donații și sponsorizări în condițiile legii.

(3) Cheltuielile curente și de capital pe anul 2004 pentru funcționarea aparatului central al agenției se asigură prin redistribuirea fondurilor din bugetul Inspecției Muncii, cu încadrarea în bugetul Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei pe anul 2004.

(4) Cheltuielile de personal, materiale și de capital pentru funcționarea instituțiilor publice prevăzute la art. 1 alin. (2), precum și cele aferente compartimentului constituit în cadrul direcțiilor teritoriale pentru dialog, familie și solidaritate socială se finanțează din bugetul de stat prin bugetul Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei.

(5) Agenția se dotează, pentru activități specifice desfășurate, cu un număr de 2 autoturisme, având un consum lunar de carburanți de 300 litri pe autoturism.

Art. 10. — Agenția decontează cheltuielile legate de consilierea juridică și psihosocială și de eliberare a

certificatelor medico-legale pentru victimele violenței în familie, în baza programelor elaborate conform atribuțiilor prevăzute la art. 3 alin. (2) lit. c).

CAPITOLUL III

Dispoziții finale

Art. 11. — Regulamentul de organizare și funcționare a agenției, precum și structura organizatorică a acesteia se aprobă prin ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 12. — Agenția elaborează standardele de calitate pentru serviciile sociale din domeniul protecției victimelor violenței în familie, care se aprobă prin ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei, în termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,

Elena Dumitru

Ministrul finanțelor publice,

Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 23 decembrie 2003.
Nr. 1.624.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind trimiterea în misiune permanentă în străinătate a personalului din Ministerul Apărării Naționale

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Ministerul Apărării Naționale poate trimite personal militar și civil pentru a fi încadrat la reprezentanțele României pe lângă organizațiile internaționale, în structurile comandamentelor, agențiilor și instituțiilor NATO sau ale Uniunii Europene, precum și la alte organizații internaționale/regionale militare sau civile ori la alte instituții din străinătate.

Art. 2. — Încadrarea și trimiterea la post a personalului prevăzut la art. 1 se fac prin ordin al ministrului apărării naționale, potrivit legii.

Art. 3. — Salarizarea, fondurile necesare cazării și alte drepturi în valută și în lei, ce revin personalului prevăzut la art. 1, se asigură potrivit dispozițiilor legale și conform echivalențelor prevăzute în anexa nr. 5 la Hotărârea Guvernului nr. 172/2003 privind adaptări instituționale în perspectiva aderării României la NATO, inclusiv organizarea și funcționarea reprezentării României la Cartierul general al NATO și la Comandamentul Suprem al Forțelor Aliate din Europa — SHAPE.

Art. 4. — (1) Ministerul Apărării Naționale asigură cheltuielile determinate de transportul bagajelor personalului militar și civil trimis în misiune permanentă în străinătate, pentru cantitățile și în condițiile prevăzute în anexa nr. 2 care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) Cheltuielile menționate la alin. (1) se asigură în următoarele situații:

a) cu ocazia plecării și venirii definitive la și de la post;
b) cu ocazia mutării în interesul serviciului în țara de reședință sau într-o altă țară străină.

Art. 5. — Ministerul Apărării Naționale asigură cheltuielile de transport al bunurilor materiale destinate dotării locuințelor și/sau birourilor în localitățile de executare a misiunii.

Art. 6. — (1) Ministerul Apărării Naționale asigură, pentru personalul prevăzut la art. 1, autovehicule de serviciu și fondurile necesare utilizării, întreținerii și reparării lor, potrivit legii.

(2) Personalul care are dreptul la autovehicule de serviciu, tipul, modul de folosire și reparare a acestora se stabilesc prin ordin al ministrului apărării naționale.

(3) În situația în care personalului militar și civil propriu nu i se pot asigura autovehicule de serviciu în condițiile prevăzute la alin. (1), acesta poate închiria autovehicule, cu aprobarea ministrului apărării naționale, în condițiile prevăzute de lege, sau poate folosi autovehiculele proprietate personală pentru deplasări în interes de serviciu, sumele urmând a fi decontate periodic pe bază de documente justificative.

Art. 7. — (1) Personalul prevăzut la art. 1 poate organiza activități de protocol și reprezentare cu prilejul Zilei Naționale a României, Zilei Armatei României, precum și al altor evenimente.

(2) Condițiile de desfășurare a activităților prevăzute la alin. (1) și cheltuielile aferente acestora se stabilesc prin ordin al ministrului apărării naționale.

Art. 8. — Prevederile prezentei hotărâri se aplică în limita fondurilor aprobate Ministerului Apărării Naționale prin legile bugetare anuale.

Art. 9. — (1) La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 319/1998 privind încadrarea unor ofițeri români în comandamentele NATO, nepublicată, cu modificările ulterioare.

(2) Anexa nr. 5 la Hotărârea Guvernului nr. 172/2003 privind adaptări instituționale în perspectiva aderării României la NATO, inclusiv organizarea și funcționarea reprezentării României la Cartierul general al NATO și la

Comandamentul Suprem al Forțelor Aliate din Europa — nr. 121 din 26 februarie 2003, se modifică și se înlocuiește SHAPE, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu anexa nr. 1*) la prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul apărării naționale,
Ioan Mircea Pașcu
Ministrul afacerilor externe,
Mircea Geoană
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 15 ianuarie 2004.
Nr. 22.

*) Anexa nr. 1 se comunică Ministerului Afacerilor Externe, Ministerului Apărării Naționale, Serviciului Român de Informații, Serviciului de Informații Externe, Ministerului Administrației și Internelor și Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat.

ANEXA Nr. 2

C R I T E R I I

privind transportul bagajelor personale

1. Personalul militar și civil din cadrul Ministerului Apărării Naționale, trimis în misiune permanentă în străinătate la organizațiile militare internaționale, are dreptul să transporte, cu suportarea cheltuielilor de către Ministerul Apărării Naționale, următoarele cantități pe familie, în care se include și greutatea ambalajelor, diferențiate în raport cu funcția îndeplinită, astfel:

a) 150 kg — personalul prevăzut cu funcții de maistru militar, subofițer și personal civil;

b) 175 kg — personalul prevăzut cu funcții de la sublocotenent la colonel;

c) 200 kg — personalul prevăzut cu funcții de general.

2. Decontarea cheltuielilor efectuate se face pe bază de documente justificative, în limita tarifelor practicate de

companiile care efectuează transportul cu avionul, ca bagaj neînsoțit.

3. În situația în care personalul militar și civil transportă bagajele în alte condiții sau cu alte mijloace de transport, cheltuielile efectuate se decontează în limita sumelor rezultate, potrivit prevederilor pct. 1 și 2.

4. În cantitățile de bagaje personale, prevăzute mai sus, nu se cuprind bagajele la care dau dreptul biletele de călătorie.

5. Orice alte cheltuieli privind transportul bagajelor ocazionate de manipulare, taxe de înmagazinare, asigurări, altele decât cele care rezultă din aplicarea tarifelor în condițiile prezentei anexe, se suportă de către personalul în cauză.

G U V E R N U L R O M Â N I E I

H O T Ă R Ă R E

privind acoperirea cheltuielilor de diurnă și transport internațional pe ruta București—Tel Aviv—București, aferente participării tinerilor politicieni români la cursul de specializare în domeniul Holocaustului, Israel, 8—15 noiembrie 2003

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suportarea cheltuielilor de diurnă și transport internațional pe ruta București—Tel Aviv—București, aferente participării a șapte tineri politicieni români, în perioada 8—15 noiembrie 2003, la cursul de specializare în domeniul Holocaustului, organizat în cadrul programelor oferite de Școala Internațională de Studii ale

Holocaustului, de pe lângă Memorialul Yad Vashem de la Ierusalim.

Art. 2. — Cheltuielile prevăzute la art. 1, în valoare de 148.246.000 lei, se suportă din bugetul Ministerului Afacerilor Externe pe anul 2004, conform devizului prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor externe,
Mircea Geoană
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 15 ianuarie 2004.
Nr. 23.

DEVIZ DE CHELTUIELI

1. Cheltuieli de ziurnă

1.014.000 lei (30 USD) x 7 zile x 7 persoane

Subtotal cap. I: 49.686.000 lei

2. Transport internațional pe ruta București—Tel Aviv—București

14.080.000 lei (352 euro) x 7 persoane

Subtotal cap. II: 98.560.000 lei

TOTAL GENERAL I + II: 148.246.000 lei**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

MINISTERUL SĂNĂȚĂII

Nr. 30 din 19 ianuarie 2004

CASA NAȚIONALĂ
DE ASIGURĂRI DE SĂNĂȚATE
Nr. 39 din 13 ianuarie 2004**ORDIN****privind Lista prețurilor de referință corespunzătoare categoriilor și tipurilor de dispozitive medicale destinate recuperării unor deficiențe organice sau fiziologice, în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate**

În temeiul prevederilor:

- Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârii Guvernului nr. 743/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârii Guvernului nr. 1.485/2003 pentru aprobarea Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate;
- Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, având în vedere:
- Referatul de aprobare nr. OB 372/29/2004 al Ministerului Sănătății și al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,

ministrul sănătății și președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emit următorul ordin:

Art. 1. — Până la intrarea în vigoare a Listei prețurilor de referință corespunzătoare categoriilor și tipurilor de dispozitive medicale destinate recuperării unor deficiențe organice sau fiziologice, în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate, aprobate prin ordin al ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, se utilizează prețurile de referință valabile pentru anul 2003, conform Ordinului ministrului sănătății și familiei și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate

nr. 548/240/2003, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 411 din 12 iunie 2003, indexate cu cota de 9% reprezentând T.V.A., care se aplică începând cu anul 2004.

Art. 2. — Direcțiile de specialitate ale Casei Naționale de Asigurări de Sănătate și casele de asigurări de sănătate vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Ovidiu BrînzanPreședintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Cristian Celea**EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR**

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro